

[Hans Knudsen.]

tagelse uforandret, hvorimod der foreligger ændringsforslag til de tre øvrige lovforslag. De ændringsforslag, der er stillet af udvalget og af den højtærede finansminister, skal jeg på udvalgets vegne nærmere redegøre for.

Hvad for det første forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1957-58 angår, drejer den væsentligste af de foreslåede ændringer — et ændringsforslag, der er stillet af udvalget og tiltrådt af den højtærede finansminister — sig om en deling af lovforslaget i to lovforslag. Delingen foretages på den måde, at afsnittet om sparebeviserne, det oprindelige lovforslags afsnit V og VI, §§ 40-52, kommer til at udgøre et særskilt lovforslag, hvis behandling udvalget endnu ikke har tilendebragt. For dette lovforslags vedkommende vil udvalgsarbejdet blive fortsat. Den øvrige del af det oprindelige lovforslag, §§ 1-39 samt §§ 51 og 52, har udvalget færdigbehandlet og herunder tiltrådt et af den højtærede finansminister stillet ændringsforslag, som jeg senere skal sige et par ord om.

Må jeg om delingen af lovforslaget i to lovforslag som udvalgets ordfører nøjes med at henvise til de udtalelser, der i betænkningen er fremsat af tre mindretal som forskellige begrundelser for, at afsnittet om sparebeviserne ikke indstilles til gennemførelse nu. Jeg går ud fra, at mindretallenes ordførere hver for sig vil redegøre nærmere for deres standpunkter. Selv vil jeg lidt senere på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger om min og mit partis stilling, men som udvalgets ordfører vil jeg blot sige, at med de begrundelser, de forskellige mindretal har anført i betænkningen, indstiller hele udvalget, at lovforslaget deles, og at arbejdet med afsnittet om sparebeviserne føres videre i udvalget.

Til det, der så er tilbage af lovforslaget om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten, har den højtærede finansminister stillet et ændringsforslag, der er tiltrådt af hele udvalget. Dette ændringsforslag går ud på, at indkomstbeskatningen af ikke-forsørgere føres tilbage til den skala, der gælder for indeværende skatteår. Ministeren havde foreslået, at der i skalaen for indkomstbeskatningen skete nogle mindre

lempelser for alle skattepligtige indkomster op til 6 000 kr. Under udvalgsarbejdet blev det oplyst, at af de 8 mill. kr., som disse lempelser i alt ville andrage, ville forsørgere få en lettelse på ca. 2 mill. kr., medens det for ikke-forsørgere ville dreje sig om en samlet lettelse på ca. 6 mil. kr. Det var sådan set ikke noget ønske om, at ikke-forsørgerne skulle have større lettelse end forsørgerne, men tekniske vanskeligheder ved skalaens opbygning, der bevirkede, både at den samlede lettelse blev så meget større for ikke-forsørgere end for forsørgere, og at der på enkelte trin i skalaen blev større lettelser for dem end for forsørgerne. Efter nogle forsøg i udvalget på at finde frem til en ændring af skalaen for ikke-forsørgere er man blevet enig om at afstå fra at bibeholde den foreslåede lettelse for ikke-forsørgere, medens der samtidig fra alle sider er givet tilslutning til den foreslåede lettelse for forsørgere med indtil 6 000 kr. i skattepligtig indtægt. Jeg kan derfor på hele udvalgets vegne indstille ændringsforslaget vedrørende indkomstskatteskalaen for ikke-forsørgere til vedtagelse. Må jeg med det samme anbefale, at man stemmer imod det af det kommunistiske parti uden for betænkningen stillede ændringsforslag til samme lovforslag.

Til lovforslaget om beskatningen af renteforsikringer m. v. og pristicalreguleret aldersopsparing er der kun et enkelt ændringsforslag, stillet af finansministeren, og det går ud på en nedsættelse af beskatningsprocenten af de i § 6 omtalte udbetalinger fra forsikringselskaber eller pengeinstitutter til dødsboer eller personer, som hensat i uskiftet bo, fra de foreslåede 30 pct. til 25 pct. Man har i udvalget specielt drøftet lovforslagets § 6, stk. 3, hvorefter sådanne skattebeløb ikke kan fradrages ved opgørelse af den skattepligtige indkomst. Hvis skattefradragetsretten skulle bevares, kunne man ikke nøjes med 25 eller 30 pct., men måtte for at opnå den samme beskatning regne med procenter omkring marginalbeskatningsprocenterne, og det vil i hvert fald sige procenter i nærheden af 50. De 30 pct. uden skattefradragetsret ville svare til det, man kalder den normale beskatningsprocent, men for også at tage hensyn til den fordel, skattevæsenet faktisk får af denne særlige beskatningsregel, er